

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előzetes ár

Egyes évre 6 frt. Fél évre 2 frt 50 kr. Negyedévre 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára: 10 krajczár.
Előzeteski csupán a kiadóhivatalban lehet B-Gyarmaton.

Előzeteski pénz, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz

A lap eszellei részére a Nyílt-térre vonatkozó minden közzétételre a szerkesztőség küldendő.

Hirdetések

Árszabály szerint számítotnak. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközölhetnek.
Béltel minden egyes bejelentésnél külön 30 kr.
Nyílttér poszt sora: 20 kr.

B-Gyarmat, június 21.

Belügyminiszterünk Perczel Béla, mint tudjuk, ígéretet tett, hogy a közigazgatás reformját az őszi időszakban keresztül viszi. Az olyan kormány ígéreteiben, mely az egyházpolitikai reformokat megalkotta és végrehajtja, egy csepp okunk sincs kételkedni, bár Kálnoky megtanított arra, hogy az ország feletti hatalmat annyira összpontosítani, hogy az egy kézben összecsomósodjék, s hogy az a csomópont a Ballplatzon egy marokban tartassék, ezidőszent veszedelmes lenne. A viszonyok körülhatárolhatatlan logikája azonban megmutatta, hogy az a kéz, mely belenyúl-kált hazánk alkotmányos jogaihoz, összecsomósodott, Kálnoky távozott, s a szabadelvű párt győzött a bécsi és egyáltalán a Lajthán-túli obszcurantizmus felett. A közigazgatás nagy és elodázhatatlan reformjának keresztvitele most már alig találhat akadályokra és Perczel belügyminiszterünk látnoki felfogással bizrást megígérhette, hogy a szabadelvű párt legfőbb programja a közigazgatás reformja, az őszi ülés-szakban érvényesülhet.

A mostani állapot egyébként is csak ideiglenes, mert hisz az a törvény, hogy: „a közigazgatás állami feladat, melyet a felelős kormány az általa kinevezett tisztviselők által eszközöl” — királyi szentesítést nyert és érvényben van.

Nézetünk szerint alig áll valami leküzdhetetlen akadály a kormány útjában, ha ígéretét, melyre a kétszázszoros törvény által kötelezték, beváltani kívánja. Talán mégse volna az olyan lehetetlenség minőnek az ellenzék lapjai állítják, akik inkább személyes motívumokra viszik vissza a kérdés megoldását. Mert mit mond most az ellenzék? Azt hangoztatja szüntelen, hogy ha a közigazgatás reformját oly hatalmas kormányok nem tudták keresztváltatni, mint az előbbi kormányok, — vajon hogyan lenne képes ezzel a nagy feladattal megküzdeni a mostani átmeneti kormány? — Ennek a felfogásnak egyáltalán semmiféle alapja nincs; mert a Bánffy-kormány az egyházpolitikai reformok megalkotása és Kálnoky

megbuktatása által nemcsak erősnek és hatalmasnak, hanem tartósnak is bizonyult. Ő Felső, aki mellesleg legény mondva, különben sem szereti a kormányváltásokat, teljes bizalmát helyezi mostani kormányunkban.

Vegyük már most figyelembe azt, hogy a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslat készen van, az őszi ülés első heteiben letárgyalható s életbe léptethető; ezzel az ellenzék által sürgetett garanciális törvény meglesz; az idő rövidsége abban se lehetne akadály, ha a képviselőválasztások érvénye felett való kuriai bíráskodásról szóló törvény is letárgyalatnék. Ezzel az ellenzéknek az az érve, hogy a tisztviselők kinevezése csupán csak a kormány hatalmának erősítésére szolgál a választásoknál, teljesen csesnek, minek folytán a közigazgatás ellenzékét egyetlen országgyűlési párt se kifogásolhatná a vármegyei közigazgatási tisztviselők kinevezését. Már pedig a közigazgatás reformja s állami funkciója tétele a kinevezésen fordul meg. Nem szándékunk ezt most bővebben indokolni, mert hiszen azok a körülmények most is fennállanak s azok a közigazgatási, politikai és nemzetiségi érdekekből merített érvek most is ugyanazok, melyek a törvényhozást a kétszázszoros, u. n. „Lex Szaparyana” törvény meghozatalára késztették.

Miután tehát a garanciális törvények életbe léphetnek s biztosítanak arról, hogy a kinevezett tisztviselők kortes-eszközül fel nem használhatók, semmi sem állhat útjában annak, hogy a meglévő két paragrafusos törvény még két szakasszal kiegészíthessék.

Az egyik szakasz az lenne, hogy a kormány megbíznák a törvény végrehajtásával, vagyis a tisztviselők kinevezésével; a másik szakasz az lenne, hogy a ma érvényben lévő közigazgatási törvények és gyakorlat mindaddig, míg a közigazgatási reformtörvény el nem készülnek s életbe nem lépnek, a kinevezett tisztviselőkre is értendő s a kinevezett tisztviselők azok értelmében kötelesek eljárni. Utó-

régre is nem oly rosszak és nem oly házagosak a mostani közigazgatási törvények sem, hogy azok a kinevezett tisztviselők működését alterálhatnák.

A kinevezett tisztviselők felelősségi viszonyai a mostani törvényekben is eléggé körvonalozva van.

Ezzel minden rázkódás nélkül megtörténhet közigazgatásunk terén az első elhatározó nagy lépés, melyet pártszempontokból most elodázni — határozott visszaesés volna.

Az anyakönyvi felügyelők száma és az anyakönyvi kerületek miniszteri rendelettel már meg vannak alapítva. Eszerint 23 anyakönyvi felügyelő és 23 kerület lesz az egész országban. A felügyelők közül 10 a VII-ik, 13 pedig a VIII-ik fizetési rangosztályba lesz sorozva, és pedig a 3-ik fizetési sorozatban. Az előbbieknél 2000 frt, az utóbbiaknál 1400 frt lesz a fizetésük, ezenkívül lakbér és 600 frt utatámogatás. Hont, Nógrád, Gömör és Kis-Hont, valamint Selmec- és Balabánya városok egy anyakönyvi kerületet fognak képezni. *A felügyelői székhelye: Losonc.* A pályázati kérvények július hó 10-ig benyújthatók a belügyminiszteriumhoz, szolgáltatban lévő tisztviselők részéről főnökeik útján. Elnyben azok fognak részesülni, kik közigazgatási minőségűek 1883. évi I. t.-cz. 3-ik szakaszában előírt kelleket igazolandják.

Színész. Mint lapunk múlt számában jeleztük, Bessenyei Miklós, a F. M. K. E. színtársulata június hó 15-én kezdte meg előadásait B-Gyarmaton. A furdokertben felépített nyári színpot csinos kiállítás és berendezése igen jó benyomást tett a közönségre, ezt a benyomást fokozták a társulat elég jó előadásai, melyek, habár a nagy műgyengével szemben, egyben-másban a kritika minden követelményeinek meg nem felelnek, mégis vonzóak és szórakoztatók s a tökére társulat tagjainak dícséretére válnak. A színtársulat a „Székfoglaló asszonyok” című, Sardou Viktor által írt francia színműben mutatta be magát. E kitűnő színmű valóban próbára teszi a legjelebb tehetségeket is. Ilyen tehetségnek tűnt fel Bessenyei, aki San géne nagy szerepét játszotta le kimerülés nélkül, sőt fokozott erővel. Kedves és feszletes játéka mellett elmosolygott a darab pikáns részei, s a hol csak lehetett, kikerülte a francia színpad kétértelműségeit. A többi szereplők közül, csakis Rély Gyula tűnt fel, aki 1-5-8 Napoleont meglehetősen homlokkal és orral képviselte. Az újdonság ingere sokakat vonzott a díszes új arénába.

TÁRCZA.

Ipolymelléki dal.

Halkan dalol a madár az erdőben,
Az én rózsám attól hall hirt felélem.
Mint a madár lágyan zengő szép dala,
Úgy száll hozzám hű szívemnek sóhaja.

Kétség s remény váltakozik szívemben,
Nem tudom még hű marad-e kedvesem.
Mert az van a sors könyvére megírva,
Hogy nélküle szállok én le a sírba.

Mindenható, hallgass az én imámra,
Legyen enyém az a szende leányka.
Változtasd meg sorsom könyvét Istennem.
Mert az élet ő nélküle kin nekem.

Luby Károly.

Egyről-másról.

Hogy ágaskodik tollam a tárczirás ellen! Nem akar vonal alá menni. Pedig oda szorítottam, már annak az érdekes levélnek a kedvéért is, melyet a napokban kaptam. Közölöm szövegét.

„Ede, jó öregem! Azért se írok bevezetést, ördög vigye a professzorokat a sok aethetika! meg stilistika szabályokkal. Nekem ugyan nem kellene. Azért tehát egyenest kimondom, hogy a jövő héten bekukantok hozzád. Hallod, nálad leszek! Elmerengünk a multon, örülünk a jelennek. Bejárunk keresztül-kasul B-Gyarmatot és vidékét. Megnézzük mindent, de mindent. Oh, nem fogsz becsapni! Az én Baedekerem sokat tud B-Gyarmatról. Mit gondolsz honnét? 5 év óta olvasom már a ti újságokat. Tehát megismerjük a malatagyarmat, az offhont, a főgymnasiumot, a tisztviselők telepét, a városigéretet, az új kaszinót; megfürdünk az uszodában és bejárunk a városigéretet, meg az új sétateret.

No, ugy-e, hogy tájékozva vagyunk? Tehát a jövő héten együtt leszünk. Várj. Eddig a level! Felreértés kikerülése végett ki kell jelentenem, hogy a megszólí-

tás nem egészen helyes, mert az én ide készülő barátom, ép annyi idős mint én; erős, egészséges ember, cultur historiával foglalkozik és különös figyelemmel kíséri a vidéki városok fejlődését.

Vegyes érzelmekkel várom tehát: földiek, iskolatársak, jó kényeres-pajtások vagyunk, hogy me örülnek tehát, hogy néhány kellemes napot együtt töltünk! De hogyan fogom én neki megmutogatni mindazt, mit ő látni kíván!

Látod jó öreg Nógrádi Lapok és Honti Híradó milyen kényes helyzetbe sodortál engem! Ez a hálá! Ezért szántogatok én vezércikkkel alakjában barázdákat hasábjaidon! Fogadd rosszallásom kifejezését csevegésedért. Mit lármázod te tele a világot holmi titkos vágyaikkal; miért beszélsz te ártatlan terveinkről mint komoly akaratról? Lásd, most elhiszi a világ, hogy nekünk van malatagyarmat. Igaz, hogy voltak ebben az ügyben kis- és nagy gyűlések, volt memorandum, sőt talán eleven bizottság is kijelentett ki, hogy — legyen miről beszélni, de hogy ki akarja komolyan meg is valósítani a dolgot, azt nem tudom; hát ki tudja? Egyáltalában az a mi öreg hibánk, hogy mi az ideákba vagyunk szerelmesek, szeretjük őket annyira, hogy nem is tudunk tőlük megváltni és talán fájna is a szívünk, ha egyszer arra ébrednénk, hogy ideáinkat tetségtetek, megvalósultak. Ha az nem volna így, mikép lehetne megmagyarázni, hogy annyi sok szép, igazán s szükség szűle eszme, hosszú esztendő óta még mindig csak eszme, csaknem azt mondtam ábránd.

Vagy nem férne tényleg ránk egy kis gyárpár? Nem kellene a tisztviselők sajnálatos lakási viszonyán alkalmas tisztviselői telep által segíteni? Nem szégyen, hogy ilyen erős intelligenciájú megyei székhelynek nincs nyári üdülő helye? Többet mondom. Vidéki város voltunk és iskolánk nem tudnak egy tisztességes majlást rendezni, mert nincs szabadban fedett helyiségünk, hová a zivatar elöl menekülünk. Pedig nem jókarat és kis buzgóság mellett társadalmi uton ugyancsak nem volna nagy dolog egy igénytelen kis fedett helyiségre szert tenni: Vagy nem provokálja az ironiát az a körülmény, hogy városunkon keresztül folyik az Ipoly és nincs uszodánk?!

No mondjuk el a mea culpa! Valljuk be, hogy kevés bennünk a cselekvési erő és nincsenek alkalmas

vezéreink, kik a felvetett eszméket meg tudnák valósítani. Ez öreg hiba! De még nagyobb baj, hogy gyenge-ségünk dacára mindig nagy fába vágjuk fejszénket, nagy ezélok után törekedünk és nem tudjuk beérni szerényebb igényekkel. Példa rá a főgymnasium kérdése. Evek hosszú sora óta irunk és beszélünk róla. A kérvények jönnek-mennek, a deputációk is nyakára járnak a miniszternek, társadalmi uton gyűjtönek. S ezzel aztán pontum. Tamás vagyok benne, hogy ilyen alapon kapjunk főgymnasiumot. Volt egy alkalmas momentum, mikor könnyű szerrel hozzá juthattunk volna. Okos és jó gondolat is volt a főgymnasiumot a milleniumi alkotások közé felvenni, de gondoskodni is kellett volna arról, hogy az illető tényezők hozzájáruljanak a gondolat megtestesítéséhez. Meg volt tehát a jó gondolat, de hiányzott a cselekvési energia, hogy legyen belőle tett. Pedig minden rekrimináció nélkül állított: B-Gyarmat városának első rangú fontossággal bíró kérdése, hogy legyen főgymnasiuma. Igaz ugyan, hogy már négy év előtt megírtam, hogy ha nem tudunk szert tenni főgymnasiumra, fejlesztjük a mi polgári iskolánkat oda, hogy bővítsék ki szakiskolává! Javaslom kereskedelmi akadémiát. Vettem észre, hogy a kereskedelmi akadémia természeténél fogva nem elegendi ki különösen azt a kört, mely éppen a főgymnasium mellett kardoskodik. Jól van! Egyezkedjünk, alkudjunk meg. Engedékeny ember vagyok én, lehet velem tárgyalni. Nem okvetlenkedem. Hát ha sokan nem teszik a kereskedelmi iskola, proponálom mást. Hallom, hogy a cultus-ministeriumban foglalkoznak azzal az egészséges ideával, hogy több vidéki városban létesítenek oly iskolákat, melyekben elektro-technikusokat képeznének ki. A villamos erő alkalmazása kezd domináló szerepet nyerni, hazai erő kevés van, mely az elektro-technikai tudomány vívmányait elsajátította volna; új, hálás tör nyílt tehát itt ifjúságunk számára. Fel kell használni az alkalmat. Merem hinni, hogy ha a vármegyei közigazgatási bizottság és az iskolaszék kellő módon kezébe veszi a dolgot, kaphatunk technikai akadémiát, azt pedig biztosra veszem, hogy kir. tanfelügyelő a kormánytól szívesen támogatja majd az ügyet. Tenni kell tehát és nem reménykedni. Lépjünk már egyszer a cselekvési terére és hagyjuk el az ábrándok országát.

Június 16-án: „Számi, az új honpolgár” került színpadra, vasárnap délután. A közönségnek van csodálva, de igen mulattató részletek, úgy hogy a komolyabb publikum is minden álmamérem nélkül meglehet. Ez volt a leg-összevágott előadás, melynek rendezése dícséretre vált Bessenyei igazgatónak. Jók voltak Leórey Leó kupléi, melyek a karzatok homéri kacagását idézték elő. A helyi vonatkozású strófák körül érdemesnek találunk a következő közlést:

„Addig firtak és taragtak,
Ha, meg mindenki birtak,
Hogy két végre valós,
Van Gyurmanak aránya.
A székben jótékni benne,
Pálharmadik tálkában,
Bársonk és fűl a lába,
Mert a székben ártatlan
S benne is van egy székbe.
Gyurman a Bírő Néki,
Közben a Gyalogos Néki.”

Suderman „Becsület”, mely június hó 18-án adódott, nem szerzett nagy becsületet, aminek főleg az volt az oka, hogy a szerepbevalóság gyarló volt. Sokkal jobban ment: „A Charlie néje” című angol bohózat, melyben elemében volt minden szereplő, kik körül ki kell emelnünk Gyurman Alit, Rélayt, Kaposit, Ernyeit, Katrit és Leóreyt.

Csütörtökön Herczeg Ferencz jeles íróknak „Három testőr” című vígjátéka, mely tele van humorral és ötlettel, meglehetősen hangulatot keltett a közönségben. A kitűnő vígjáték minden jelenetét élénk figyelemmel kísérték; eltekintve egy-két szereplőnek vonatolt előadásától, az előadás sikerültnak mondható. A sikert Bessenyei és Leórey segítették elő.

Az általános hangulatnak adunk kifejezést azzal a kérdéssel, hogy az előadások miért nem kezdenek pont 8 órákor? — úgy amint hirdette vannak. Nem rajongunk ugyan az operettek után, de tudtukkal a F. M. K. E. 2-ik kerületi színtársulatának, mely nemcsak a nyitni körpönt, hanem Nógrádvarmegye részéről is szubvencziában részesül, operettfelzárkással is kellene bírnia, sőt úgy tudjuk, hogy a társaság így hirdette itteni fellépését. Joggal kérdehetjük tehát az igazgatót:

„Mért lett az operetta,
Tén Székbenben feljuttat?”

Hiszük, hogy a jótörkévű igazgató a közönség igényeit minden irányban iparkodandó kielégíteni, s az előadandó darabokat is jól meg fogja válogatni, különösen pedig gondot fordítand arra, hogy a szereplők szerepeiket jól betanulva, összevágó előadást nyújtsanak közönségünknek, mely a jó színtársulatokat mindenkor örömmel pártolta, míg ellenben a rosszakat lehetőleg mellőzte.

R.

Péter és Pál napja.

Írott: Dr. Kassai Árpád.

Két hatalmas apostoli név, melyet oly szorosra fűzött egymással a mindent kibékítő szeretet, hogy egy és ugyanazon nap jutott mindkettőnek a keresztényi naptárban. Egykoron pedig nem így volt. A kereszténység bölcsőkorában áldatlan vetélykedés és engesztelhetlen gyűlölet választotta el a két nevet egymástól. Két egymással homlokegyenest ellenkező irányt, tant jelentett a két név, melyeknek egy azon mederbe terelésétől, egyesítésétől nem kevesebb függött, mint a kereszténységnek sikere.

Péter képviselte a conservatív elemet, Pál a haladási;

Szinte jól esett mindent elmondanom. Már nem vagyok zavartban, hogy miképp járok el az én kulturális barátommal. Odaadom majd neki ezt az írka-firkát. Olvassa el! S látni fogja, hogy mi még csak az „akarás” stádiumában vagyunk. Adja Isten, hogy abból a sokból, amit akarunk, rövid idő múlva legalább valami megvalósuljon!”

Vajda Vilmos.

Álmomban...

Álmomban egymással enyeltünk,
Mint pajkos, ifjú szeretők.
Már szinte reszkelttem a vágytól:
Hogy egy csókot adj mielőbb.

Könyörgtem, esdekelve hozzád...
De te kikéltél komolyan:
„Uram! az égbe, hova gondol?
A csók, a csók az tiltva van!”

Te látva haragot szememben
S a szégyent, mely arczomra ült:
Egész szívedből felkacagtlál,
Hogy tréfád így jól sikerült...

S már akkor ajkaimnak estél,
Móhón csókolgattál ajkaid:
„Nesze — mondand — légy ifjú boldog;
Mért epedtél: itt van, itt!”

S mintha most is fülemben csengne,
Nem álmom volna, de való:
„Mi másnak is gyönyöre, üdvö:
Minek azt kérni — te bohó?”

Mihailik János.

*) Főgyűlésünk előző székfoglalásán sokan meg fogták a fejüket, hogy a kor szívrohánál álló intelligenciájára joga igényt keltetett. A miért kevesebb teret, de több alkotást látnak szívesen. A millenniumi alkotások között is van több olyan, amely elmaradhatott volna a azok köztébe a megalkotandó főgyűlésnek alapját képezhetne volna.

Szerk.

amaz lassan s fokozatosan jutott öntudatára annak, hogy a kereszténység nem csupán sectája a judaizmusnak, miként azt Jakab, az Úrnak testvére vallotta és hirdette. — Pálban megteremtése pillanatától fogva tisztán élt ama gondolat, hogy annak tana, a ki neki megjelent, egy egészen új, lényegesen tan, mely nem egy nemzettel, nem egy templommal, hanem az egész világgal. S alig jászódott le a megváltásnak megrázó és fönséges jelenete, alig foglalt helyet az „Úrnak jobbja felől” az isteni szeretet, az ember, a gyarló ember, a kinek hívő szeméi előtt a mindenható kegyelem megújította a mennyet, elfelejtette csakhamar, de meg sem értette a lejátszódott esemény világra szóló s magasított jelentőségét és a szeretet békés templomába gyűlöletet, rivalizálást bízott. Péter és Pál nevének aegise alatt megkezdődött a harc az egész világon; Jeruzsálemből kiindulva végig viharzott Syrián, Kis-Ázsián keresztül, hogy azután Rómába érjen — a szeretet révén — véget. Rómanak örök dicsőségét fogja képezni, hogy a két apostolt kibékíteni tudta egymással s a keresztényi secták közötti lángoló gyűlölködést megszüntette, a kereszténység részére biztosította a sikert. Alexandriának és Antiochiának elvont gnosticismusa — a Pál tanainak az erőteljű duzzadó, de törvényszerű — az ő merész bölcsészetele — a világ fűrésztáncba elenyésző sikert aratott. Róma falai között inkább az ebioniták (Epiphane XXX. 18.) a nazárenusok, az elkasziták, az osannének a zsidó-keresztény secták nyüzsgtek, ők teremtették meg Péter legendáját és alkották meg e hatalmas s nagy egyház jörjét. Rómában a zsidó-kereszténység e körponti tüzében a Pál apostol iskolája által teremtetett új szemlélet, egy föltötte conservatív irány ellensúlyozta. Itt e helyen kelt utolsó küzdelemre a két apostol, mielőtt az egyetemes egyház kebelében bekegyesbölt nyújtottak volna egymásnak. A római egyház Pál ellenes pártjának hosszú után kiáltó szenvedélyei között született meg amaz ebionita-legenda is, melynek fűtőjéül Péter apostol utazásának ismertetése képezte s a mely igazi egyháznak a jeruzsálemi egyházzal tekintette s minden apostoli működést érvényesnek csupán úgy ismert el, ha az a körponti collegiumnak megbízott letelepült. Pál pedig nem rendelkezett ilyenekkel; nem is apostol ő, hanem a törvénynek ellensége, az egyháznak megrendítője, ama gittoni Simon, a ki a keresztény lelkismeretnek oly ijesztő réme volt akkor. A Tibérius szigetén valóban állott is egy szentély, melynek homlokzatán e felirat volt a sabin Semo Sancus isten tiszteletére olvasható: „Semoni Deo Sancto”, a mit — egy kicsiny eltéréssel — emigy olvastak le: „Semoni Deo Sancto”.

A gyűlöletnek ugyan e kohójából került ki a Péter „Corymbos” és „Peridiot” is és Péter „Acta”-i, — melyeknek majdnem minden sorát a Pál ellen szított gyűlöletlől lángol.

De a dolog nem maradhatott sokáig ennyiben. Már Hadrian uralkodása alatt — 125. körül — a gyűlölet éle elsimulni, templomai kezdett; s hatalmas erővel nyomult előtérbe a gondolat, hogy a megváltás művére egyedül örvös csupán az lehet, ha a keresztény hittejesztésének két fejét kibékítik egymással. A nazárenusoktól és Pál tőlöz tanítványaitól — minő Marcion volt — eltekintve, a mérésekkelt elemek egygyő verődtek; jóllehet minden iskola biven kitarított a maga tanai és hitelvei mellett, mindenik egész készséggel adta meg a másikkal a keresztény nevet. Jakabot a judaizmus föltétlen hívét fölállították s bár a körülmétfékdő kereszténység valódi féje ő maradt, többre becsülték Pétert, a ki keresőb sértőleg lépett fél Pál tanítványai szembén.

Az engedmények nagyrészt Pál részéről történtek, de

Két Kray Jakab.

Történelmi elbeszélés VITÁLIS MONTÓL (Folyt.)

Alig hogy megebedeltek, Mariska oda sügött Palinak: „nem felejtetted el, havá kell menned?”

— Most még nem mehetek, mert a papa meglátna, szidás lenne a vége, majd ha a papa a városba fog menni, Kraykhoz csak akkor megyek. Ezután Pál lement a ház melletti kertbe, ott azonban nem sokáig időzhetett, mert Mariska utána jött, figyelmesen tévén őt: mehelisz már, a papa elment, a mama pedig szundikál.

— De nagyon hajtatsz, talán Jakab neked is tesszik? ha igen, mondhatom nincs rossz izlésed, hátna még közelebből fogod ismerni.

— Pali, te őszinte voltál hozzám, bebizonyítottad, hogy igaz testvérem vagy, én is őszinte leszek; megvalom, nem tudom magam tisztán kifejezni, mert még ily sajátos érzések sohasem vettek rajtam erő, mint azon perczben, midőn először találkoztam Kray-val, s épen ezért nem tudom helyzetemet hntározottan körülírni, bár a fiatal embert most még nem szeretem, de hidd meg, ha hozzám közelednék, szívóhól tudnám szeretetét viszonozni.

E nyilatkozatot új csókolódzás követte. Pál is öszeszedte magát, Kray Jakabhoz áment, ki egész melegséggel fogadta, eddigi elmenyeiről oly sokat és szépet tudott mesélni, hogy Pál csupa fül volt. Nem esoda, hogy az időről megfeledkeztek, oly rövid volt a délután és már esteledett: az elválás előtt Kray a társadalmra vitte át a szót, karhözta a társadalmi szakadásokat, lásd Pali, úgy szeretnék hozzátok átmenni, látogatásodot viszonozni, de nem tehetem, atyámtól nem felek, mert az felvilágosodott ember, velem egyenlően gondolkodik, de atyád igen nagy pápista, nem venné szívesen, ha egy lutheránus ifjú tenne nálátok látogatást, de te azért csak jőj, én mindig szívesen foglak látni.

— Tudod mit Jakab, nem volna neked valami ismerősöd Podolinban, én Mariska hugommal, kivel én a templomba találkoztam, oda fogok menni, ott leszünk anyám testvérénél, a nagynénémnél, lásd, te is eljöhétnél, mindig együtt volnánk, nem lennénk folytonos

ez korántsem volt a gyöngösége jele. Engedményeket a leggyakrabban az erősek tesznek. Minden pogány, a ki kikeresztelkedett, nem a Péter, hanem a Pál győzelmét örökbiztette. Győzött a jobb s ama azeléd és békés szellem, melyet már Lukács és római Kelemen képviselt, emelkedett érvényre. Készséggel elismerték az „Acta” szerzőjének amaz álláspontját, („Acta” X. XV. 7.) hogy a pogányok között az első térítéseket Péter eszközölte, sőt elfogadták azt is, hogy a római egyházat Péter és Pál között alapították. Kettős csillagként ragyognak immár a kereszténység egén; együtt kelnek bittérítő útra, egy tant hirdetnek és vallanak, egy azon ellenség ellen küzdenek s Rómában testvéreik állnak egymással (Acta Petri et Pauli 5., 22., 26., 60., 72.).

A kezdetleges harcok elcsendesült körülméből egy nagy egység lépett s bontakozott ki a catholicus egyház, Péternek és Pálnak egyháza, mely előtt a kereszténység hajnalán lezajlott vita teljesen ismeretlen. A kereszténység sikere nagyon biztosra volt; azt külön s egymagában megteremteti sem Péter, sem Pál nem lett volna képes. Egyesülésekre, együttes működésekre volt szükség, hogy az általuk képviselt két ellentétes irány küzdelmeiből egy életelő duzzadó erőteljes gyermek — ecclesia catholica — kerülhesse ki. A hívők kibékítettek a két apostolt egymással s még a halálban is egyesítették a két nagy embert, a kiket azelőtt a vetélkedés áldatlan küzdelme választott el egymástól. Hittek s talán ebben nem is estelek oly messzire a valóságtól, hogy együtt haltak meg, egy azon esemény okozta halálukat. Az efféle dologban a hívőknek, a népnek akaratát mindig diadalmaskodik. A dominikánusok és a franciskánusok között ki.ört gyűlölség fellobbanása érdekében a középkor is mindent elkövetett annak kimutatására, hogy a két rendnek alapító a legbensőbb viszonyban, mint testvérek éltek egymással s hogy sz. Domonkos, sz. Ferencz kötevel őrezté körül magát (Dante II Parad. XI., 28.). Így volt ez a két apostollal is. Nem vetélkedtek ők soha egymással, de sőt kölcsönös szeretetben munkálkodtak az egyház felépítésében. E gondolat szülté ama későbbi gyönyörű legendát is, melyet Britanniában ma is szívbelen beszélnek.

Midőn Péter és Pál a keresztényen tant hirdetni megjelentek Ammorikában, egy keskeny és mely tengerszoroshoz értek. Elhatározták, hogy egyikök a szoros innenső, a másik pedig annak túlsó partján maradjon s így hirdeti mindegyik a saját felelősségére az evangéliomot, mert úgy látszik, hogy minden benső testvéries egyetértés nélkül is, egy háztartásban élni nem tudtak. Mindekettlen, Britannia szentjeinek szokása szerint egy-egy kápolna fölépítéséhez láttak. Külön anyagserzők, de kalapácsuk csupán egy volt, s a két apostol úgy segített egymásnak, hogy az, aki a kalapácsot aznap dolgozta, este hűségeen áthajította a kalapácsot társának a tengerszoroson keresztül. A munka előre haladt, a két kápolna felépült s ma is látható.

A kicsiny kápolna tényleg hatalmas világépületté nőtt ki magát, melynek szilárdságát azon munkának summája képezi, melyet alapjaiba fektettek. E munkának országlányrészét a két apostol szolgálta, a szeretetet tanítva, hirdetve, gyakorolva mindenkori.

A kibékülés, a szeretet által vezetett közös munkálkodás eredményét, a kereszténység sikerre vezetését ünnepejük ama napon, melyet a két legnagyobb apostolnak szentelt a hívőknek egyeteme, a kinek ahhoz, hogy kegyeletök oltárán állózanak, a történelmi előzményekre nincs szükségök. Oltárunk ma is e felirat olvasható:

„Est Deus in nobis agitante calescimus illo!”

felügyelet alatt, Juczi néni nagyon jó asszony és nem bígt.

— Es mikor mentek oda?

— Jávó szombatn.

— Én pedig vasárnap leszek ott, és ott is maradok addig, míg ti ott lesztek, hisz keresztapám Obercean Andrást ott lakik.

— Jaj de jó lesz, ennek Mariska is meg fog örülni.

— Hát miért örülné Mariska, hisz ő engem nem is ismer.

— No hát azt csak úgy gondoltam, hisz én azt bizonyosan nem is tudom, s ezzel elvált a két barát.

Mikor Pál hazakerült és Mariskával találkozott, Mariskát bántotta a kíváncsiság, kérdé: „ugyan mit csináltatok oly sokáig?”

— Hát Jakab oly érdekesen beszélt a külföldről, aztán többek közt azt is mondotta, hogy Kézsmárkkal nincs megelégedve, nem szereti itt a családi viszályokat.

— Hát abba igaza is van.

— Azután tudod-e, Kraynak megmondottam, hogy szombatn Podolinba fogunk menni, mire ő megígérte, hogy a következő vasárnap ő is oda randul s addig fog ott lenni, míg mi haza nem jövünk és ezt könnyen teheti, mert Obercean Andrást a keresztapja, te is ismered azt az urat, ki a nének közelében lakik.

— Oh! be jó lesz! akkor minket is meg fog látogatni, elbeszéléseit én is szívesen hallgatom, — te Pali, ugy-e nagyon okos ember az a Kray?

— Bizony valamennyiünköl okosabb.

Mariska egész este jökdélt volt, mikor szobájába visszavonult s lefeküdt, az álmom sehogysem jött szemre, de meg most sem tudta almatlanságának tulajdonképen okát; akára nem akarta, mindig Jakabra gondolt, e gondolatok közt aludt is el, — reggel midőn felébredt, elgondolkodott, hogyan s miért van az, hogy egész éjjel csak is felőle álmodott, „sajátságos, mindig vele foglalkozom, ébren is, alva is, — talán ez a szerlelem!”

(Folyt. köv.)

A máramarosi főispán esküvéje.*)

Fényes násznépét szállító fogatok robaja verte fel június 17-én délelőtt Budavaránnak csendjét. Máramaros vármegye főispánja, báró Roszner Ervin és. és k. kamarás vezette oltárhoz bájos menyasszonyát, Forgách Clotild grófnasszonyt, néhai Forgách Antal kancellár és neje, Ederer Florine leányát.

A hosszú kocsisor és fényes díszmagyarba öltözött násznép mindenütt feltűntet, a merre csak elvonult. Késsel 10 óra után érkezett fel a várba a hercegprímás palotája elé, a melynek házikapujában ment végbe az esketési szertartás.

A díszes főúri társaság jelenlétében lefolyt esküvőnél nászgyökként báró Podmaniczky Géza, tanúként a végleges részéről báró Roszner József és báró Podmaniczky Levente, a menyasszony részéről Halibg ezredes gróf Wenckheim Ferenc és gróf Cserbian László szerepeltek. Nyoszolyaleányok voltak: báró Roszner Lujza báró Roszner Henriette, Baross Lili, Rosy Mariette; vőfélyek: gróf Forgách Antal, gróf Forgách János, Matencioit János.

A jelenvolt hölgyek közül feljegyeztük a következőket: öz. gróf Forgách Antalné, öz. gróf Forgách Józsefné, báró Révay Sarolta, öz. Rosy Florinén, gróf Forgách Heléna, gróf Wenckheim Ferencné, gróf Forgách Ilona, báró Roszner Józsefné, gróf Zichy Karolin, Baross Árpádné, báró Roszner Eleonóra, báró Podmaniczky Leventéné, báró Podmaniczky Leona, báró Matencioit Gottfridné, gróf Berchtold Henriette, gróf Königsberg Irma, Halibg ezredesné stb.

Az esketési szertartást Vaszary Kolos bíboros hercegprímás vezette dr. Kohl Medárd, gróf Széchenyi Miklós jáki apát titkárak, Helyei Samu kanonok, dr. Klinda Teofil főszentszéki jegyző és báró Gudenus Arthur segédletével.

A szertartás után a hercegprímás a következő beszédet intézte az ifjú párhoz:

„Mellóságos hűtestársak! Nemes szívűk kölcsönös és őszinte vonzalmát követve, jelentek meg itt az Ur oltáránál, hogy a szeretet és hűség esküje után törvényes házasságra lépjenek. A keresztény házasság hű kifejezése azon viszonyoknak, mely Krisztus és egyháza közt létezik. Az Ur önmagát tette a család összetartó erejévé, hogy a hűtestársak, az Isten áldásától ki-
sérve, együttesükben egymásnak lelki tulajdonait nemessétek, hogy a család sarjait: mint szent frigyűknek Istentől nyert zálogait a szó hatása a példán vonzó erejével vallásosan, erkölcsösen neveljék. Ezen órában, midőn mellóságot ege oly tisztán, nem beszélhetek én felőkről, melyek azt beárnyékolhatják, a virágok közt nem szólhatnak a tövisről, melyek útját behorhatják és be is borítják, mert oly boldog családi életet, minőt Isten az édenben létesített, képzelné talán igen, de Isten nem lehet.

Epp ezért: ezen mellóságotokra nézve igen boldog, de egyszersmind igen komoly órában azon magaslatos hivatásra és kötelességre vagyok hator figyelmeztetni, mely mellóságotoknak, mint új családalapítóknak osztályrészül jut. A családban fellátható minden, a mi kegyeletünkre, a mi szeretetünkre érdemes. Első örömünk, első reményünk, az ész, az értelem megvilágítása, a kötelességetek, a munkásság, a szelídség, a könyörület, az akarat, a jellem, mind-mind a családban sarjadzik, ezeknek fejlesztése, ápolása, érlelése mellóságotat illeti első sorban, mint nőt, mind edes anyát. Az Isten ugyanis kimagyarázhatatlan ösztönös vonzódással áldotta meg az edes anyát, a ki önkéntelen, gyermekének szívéhez oltathatja kis szeretetének egész teljét, tiszta érzényének egész lényegét és mint őrző anyával lebeg a család felett.

Innév van az, hogy annak az érdemes harcznak ép úgy, mint a leggyöngédebb nőnek szívében éleg egy emlék, melyet semiféle viszontagság el nem moshat. Velünk van az éj csendjében, az ébrenlét munkájában, az öröm óráiban, a bánat napjaiban. Ez edes emlék az edes anyjuk emléke. Kérve kérem mellóságotat, hogy most, midőn megcsókolja azt a gondozó kezét, a mely eddigelé vezette, midőn ráborul arra az edes anyai szívre, a mely eddigelé szerette, szeretni fogja aztán is, vigye magával a szülői áldással együtt gyermekkorai ifjú emlékeit. És midőn most elhagyja edes anyját, keressen magának helyetle egyet, a ki vezére, oltalma legyen az élet útján, a talál egyet, a leghatalmasabbat, a szepitlen égi Szűzet. A férj a család fője. Azonban a felsőbbiséget csakis helyes tapintattal, kellő méretekkel lehet gyakorolni.

Mellóságotnak idejét magas állásánál fogva a nagy családnak, a nemzetnek ügyei veszik igénybe, de azért a kis család harczáiban is osztozkodnia kell és különösen felkérem arra mellóságotat, hogyha annak a gyöngéd szívű anyának keze gyengye talál lenni, az apai kéz legyen erős a sarjadoszó csemeté hajlításában, nehogy ferde irányt vegyen. Legyen mellóságotnak családi élete azon viruló bázis, hova fáradságos munkája után pihenni száll és ott a szeretők szívek közt örömet talál. Szeresse nejeiben nemcsak a testi szépséget, a mely mint menyasszonyi virág idővel elhervad, hanem szeresse azt a lelki szépséget, mely minden viszontagság közt, minden időben is üde marad. Imádkozom, hogy az Isten áldása kísérje és az Ur teljesítse minden kívánságait lelkiük üdvéért.

A beszéd elhangzása után maga a hercegprímás

egyike volt az elsőnek, a ki gratulált az újpárnak. A fényes nászsereg a templomból egyenesen a nemzeti kaszinóba hajlatott, a hol fényes dejeuner volt. Az új pár adejeuner vezetével nászútra indult Olaszcserébe.

H-k.

(Lósonczi hírek.)

Lósoncz, 1895. június 21

Magnum est gaudium in Izrael, a hírlapoknak ama közleménye folytán, hogy a kormány városunkat anyakönyvi felügyelő székhelyéül tűzte ki. A kik a tény felett napi rendre nem térnek, de a tény felett gondolkodni is bírnak, kutatják az indokot, a mely a magas kormányt a kijelölésre bírta. Ha senki sem zavarta befolyásával cirkulárait, úgy rank nevezé hízélgéig megtisztelt a magas kormány intézkedése. Am a nyugtalan okoskodók tudni velük egyik emberükről, hogy hivatalkeresést forgat egy idő óta elméjében és hogy ugyancsak egy idő óta többször megfordul a székvárosban. Sejtjeni velük, hogy okoskodásukat az illetékes anyakönyvi felügyelővé leendő kinevezetése igazolanda. Majd meglátjuk, hogy ez agyfartaknak a közeljövő igazságot adand-e?

A naponkénti esőzések szüneltartásra lért. Ez nemcsak azért öröndetes, hogy azok, a kik jókor láttnak rétejk lekaszálatásához, a másfél heti ázás után valahára behordathatják a már színezvett szénatermésüket; de hogy azok, a kik most látnak hasonló munkához, kitűnő minőségű takarmányt tehetnek el télire.

A zápor ma egy hete, az iparos ifjuság táncvirgalmát mosta el, a melynek megtartására az erdei fűdőbe rándult ki. Ez elmaradt mulatság a mai napon lesz megtartva: de ki pótolja karát a vendéglőnek egy nagy sokaság számára készített ételműkért?

Hétlőn délután 4 órakor a tanítóképző ifjuság tartotta évről ünnepet. Az eddigi szokástól eltérőleg azzal a külömbiséggel, hogy a Gönczi-kör előadásai nagyban sikerültek. Az előt a néhai igazgató a tanári kar mellőzésével vitte, rendezte az ifjuság önképző körének ügyeit; most a szaktanárak közreműködésével és utmutatása mellett történtek az önképzés is, a meny nyiban a zene- és énektárbabokat a zenetanár, a szépirodalmi dolgokat a magyar nyelv tanára intézi, az igazgató pedig a neveléstani szakelőadásokat vezeti.

Városi polgári leányiskolánk vizsgái is lefolytak és a szerdán délután tartott műkövelői előadásokkal ünnepélyesen véget értek. Mind a vizsgák, mind pedig az évről ünnep, kitűnő sikert tüntettek fel a szülők és előjáróság nagy örömeire. Ez után a Felső Nógrádi Közművelődési egyesület tartotta választmányi ülését, melyen már is előkészületek tettek a F. M. K. E. kellő fogadtatására.

Tanügy.

A nógrádvármegyei tanítótestület ez évi rendes közgyűlést július hó 3., 4. és 5-én Salgó-Tarjánban tartja meg, melyre a testület tagjait és a tanügy barátait tisztelettel meghívja: az előzők. — Sorrend: I. nap, július 3-án megérkezés, jelentkezés a községhezán, elszállásolás. Délután 5 órakor központi választmányi közlet a bányatelepi népiszkolában. Esti 7 órakor előértekezés ugyanott, utána ismerkedési estély (a bányatelepi casinóban). II. nap, július 4-én 8 órakor a közgyűlés megkezdése a bányatelepi népiszkolában. Délután Salgó-Tarján nevelésségeinek megtekintése. III. nap, július 5-én reggeli 9 órakor a közgyűlés folytatása, kirándulás Salgóra és Somoskőre. — Tárgysorozat: 1. Előki megnyitó. 2. Évi jelentés. 3. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 4. Ertekezés: Az 1868. évi népoktatási törvények miként volnának módosítandók, hogy általuk a cél, — népünk szellemi niveaujának emelése — eléréssek. Tartja: Borbás Károly. 5. Választmányi jelentés a körök évi működéséről. 6. Pénztárnok és a szanviszsgáló bizottság jelentése. 7. Ertekezés. A tisztaság, rend és pontosság. Előadó: Pászthy László. 8. Egyes bizottságok jelentése és számadásai (Eötvös-alap, aranyházi, tanszerműzeumi és önégyéb szövetkezet). 9. Gyakorlati tapasztalatok az irvoalvasás szétválasztásánál. Előadó: Mayer Béla. 10. Egyéb testületi ügyek tárgyalása. 11. Indítványok. A jövő évi közgyűlés helyének kitűzése. 2 órakor társasbéd. 3-6-ig a helybeli nevelésségek megtekintése. Este 8 órakor jótékony-czéli hangverseny.

A nógrádvármegyei tanítótestület b-gyarmati és zecsenyi egyesített köre e hó 19-én tartotta szokásos tavaszi körülését a helybeli polg. iskola tanácstermében. A vidéki tagok szép számban jelentek meg. Nagybán emelte a gyűlést dr. Jankovich György kir. tanfelügyelő jelenléte, aki eleven érdeklődéssel kísérte végig a gyűlést menetét. A gyűlést gyakorlati tanítás előzte meg, a melyet Vajda Vilmosné, a helybeli polg. leányiskola tanítójege tartott a melylyel általános elismerést aratott Debrezeni Marton újonnan választott elnök vezette az ülést. A kör ügyeivel foglalkozó előzői jelentés után rendes tagokul felvették: Keviczky József, Zsámabók Lajos, Tariczky József, Zolnay Ferenc, Novák Margit, Rosenstein Ignác; pártoló tagokul: Pokornyi Gusztáv, Munóssy Alajos, Nagy Sándor, Balogh Dező, Kedves Lajos, Obholczér Gyula és Janics Endre. A múlt ülést jegyzőkönyvének felolvasása után Dugra József tartotta szépen sikerült értekezését, amelyben ismertetve a nógrádvármegyei tanítótestület által kötött „Vezérkönyv” a nógrádvármegyei népiszkolák 3-ik osztálya földrajz tanítását. s „Földrajzi olvasmányok és Feladatlar a 3-ik osztály számára” czimű Wagner István és Peres Sándor által írt műveket. A felolvasás általános tetszést aratott. A kör bevétele 1894-5-évi volt: 78 ft 02 kr. Pénztármáradvány: 68 ft 48 kr. 1895-6. évi szükség-

let 210 ft 48 kr. Fedezet ugyanannyi. A gyűlés főlyamán Szappanos Takács János bemutatta az általa feltalált új rajfogót, melynek szerkesztet általános érdeklődést mellet megmagyarázta.

Egyik legkiemelkedőbb mozzanata volt az ülésnek, midőn elnök előterjesztette azon indítványt, hogy dr. Jankovich György kir. tanfelügyelő a vármegyei tanítótestület *diszjunktórák* megválasztásak, illetőleg megválasztása a tanítótestületnek ajánlatssák; melyet a kör minden egyes tagja a legnagyobb lelkesedéssel magáévá tett. Tiszteletbeli tagul ajánlja a kör a tanügy iránti szeretetének szinten nem egyszer tanugetet adó Pinter Sándor zecsenyi köz- és váltóügyvédet is, a ajánlja a tanítótestületi közgyűléseket, hogy Komjáthy Jenő, a korán elhunyt s országosan elismert költő és tanítótestületnek annak idején több éven át nemcs tagja siremlekedék felállításához a tanítótestület bizonyos összeggel járuljon s a siremlekedé teleplezésekor erre kószorult helyezzen.

A gyűlést sikerült társasbéd követte a helybeli Teller-féle söracsarnokban.

Hírek és különfélek

Személyi hírek. Báró Roszner Ervin jogtudor főispánt, székhelyünk több előléti tagja házasság lépése alkalmából táviratilag üdvözölte. Tartós boldogság szűdjék e frigyesz a legény és a menyének továbbra is lelkes fia, habár hivatalát más megyében gyakorolja. — Gróf Zichy Ferenc senior kir. főtanácsmester ut f. június hó 26-án seniorális birtokai székhelyére Zsélybe érkezett.

Vasutügy. A Budapesti bankgyeület részvény-társaság megkapta a nógrádvármegyei vasutak építési engedélyt, mely Lósonczot, B-Gyarmatot és Ászódot fogja összekötni és az Erlanger és fia, Sulzbach testvérek, Lindau Jakab és a Mitteldeutsche Creditbank czégekkel együttesen intezi a vasut építését és finanszírozását. Az építkezés keresztülviteléért Polacsek Mihály b. pesti czeget (Andrássy-ut 1.) bízták meg. A nógrádvármegyei vasut 120 kmnyi hosszúságban egy oldalvölgyekkel gazdagon almentalt vidéket szel át, a mely terméket a jövőben a legrovidebb úton nyugat felé B-Gyarmaton keresztül, dél felé, nevezetesen Budapestre, pedig Ászódon keresztül fogja szállítani. Ezenfelől érvényre jutnak majd az új vasut földrajzi előnyei az irányításra vonatkozó megállapodások által, a mennyiben az ut rövidsége folytán az új vonal felé gravitáló, szomszédos nagyobb állomások forgalmukat átmenetileg ugyancsak a vasut felé terelik. Különös jelentőséget nyer a vasut azon számos, gazdag ott lévő kőszénbánya által, a mely terméket nagyrészt már a vasut megnyitásával fogja továbbítani. A nógrádm. vasutak részvt-jé 3240.000 forint növértékű 5%-os elsőbbségi és 1309.000 ft. névértékű törzsrészvényből áll. A társaság már legköze megalkult.

Kinevezés. A földm. m. k. r. minister Kanta Dező III. oszt. állami állatorvost II. oszt. állami állatorvosná nevezte ki.

Kölcsönös áthelyezés. Tanka Sándor a. tubini állami állatorvos Ipolyágra és Papp Ábrahám ipolyági állami állatorvos pedig Alsó-Kubinba kölcsönösen áthelyeztettek.

Balassa-Gyarmat képviselőtestülete tegnap június hó 22-én d. e. 10 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, melynek érdekes tárgya volt a m. kir. belügy-miniszter urnak a nagyközség rendezett *tanácsa várossá átalakítása* iránti közbenzóló végzése, illetőleg a vármegyeinek az utolsó közgyűlése alkalmával hozott határozata, melylyel Balassa-Gyarmat képviselőtestülete nyilatkozatra lett felhíva. A képviselőtestület plenuma ily fontos tárgybán rögtön nem halálozhatván, az ügy záros határidő alatt jelentésétől végett külön bizottsághoz lón utasítva. Foglalkozott a közgyűlés a Balassa-Gyarmaton észlelt *terüsvésszával* is; előzők városbíró előadta, hogy f. június 17-én eszközölt bonczolás alkalmával állapítottat meg itt a sertesbáj, melynek hivatalos minősítése végett hullarésznek a budapesti állatorvos akadémia-hoz létező szabályszerűleg felküldte. Himlőbáj előbb is fordult elő, de az utóbbi betegség ettől különbözik, s a sertesbüllás naponta átlag ötre tehető. A vész kiirtása végett a hatóság órá intézkedéseket haladéktalanul alkalmatlak, a város őrséggel körülfalvra, a sertesvásár valamint a legelőre bajtás is már 17-től kezdve be lón tiltva.

Jótékony-czéli adomány. Dr. Mészáros Károly a nemesszűr emberbarát az ipolyági kórháznak 2000 ftot adományozott.

Felozóló önkéntes tűzoltóegylet. Az ipolyági önkéntes tűzoltóegylet — mint a közgyűlési meghívó tárgysorozatából látjuk — felozólóiban van a helyét a kény-szertöltöltözés fogja elfoglalni. Reméljük, hogy az újonnan szerveződött egylet tagjai közé a város minél több arra alkalmas polgára önként s a legnagyobb készséggel fog beállani.

A balassa-gyarmati parochia felemelése. La-punk egyik barátja pár hét előtt külön cikelyben adott kifejezést azon népszerű eszmének, hogy a b-gyarmati parochiális épület, mely a város legforgalmasabb és leg-szebb helyén fekszik, mult századi szerény alakból, mely a mai kor követelményeinek már sehog sem felelt meg alkalmas módon átalakítva, kiemeltessék. Jelezte az író, hogy ez az átalakítás különösebb áldozatokat alig igényelne, mert emelésestől építéstől a paplakot, a földszinten négy nagy helyiséggel lenne értékesíthető, s ezzel az építési költségek is finanszírozási alapul vehetők. Hogy e terv egésszágát, azt mindenki kénytelen beismerni; de nem is egészen új az eszme, mert Blázk Ferenes helybeli építőmester erre vonatkozólag még a mult év elején készített terveit, melyekből a homokrajz pár nap óta Darvai Árm-könyvkészítő kiskutában szemlélhető.

*) Lapunk mult számában elírtésesen kéllőképp méltattuk ugyan azt a fényes esküvőt, mely b. Roszner Ervin máramaros-megyei főispánt Forgách Clotild comtesseével immár órok frigyesz költ; a noszatán azonban Nógrád-és Hontvármegyeek széles körélt oly külsőli érdekl. hogy méltóan tarjunk e részletes közlést is honi lapunkban, az esküvő végző hercegprímás kezéredével együtt, mely míg egyrészt saját jó kívánságokat is ékesen tolmácsolja, másrészt házasság tanácsait árnyalhat minden házavulandó párnak, sőt minden jó magyar családnak is szék.

Nem lévén ez pályaterv, sőt mint halljuk, az építő mesterek sem lévén ez végleges terve, bírálatot alkalmazni arra nem volna helyén való, inkább csak perspektívául szolgál a rajz, s mint ilyen, a város haladásának minden barátja kötelességül azzal a sobjájal szemléli meg: vajha megvalósítható az Átalakítási terv? Hogy mily eszközökkel, ki vagy kik által? e kérdésekre hamarosan véleményünk közlésétani nem feladatunk; de hogy az Átalakítás erős akarat mellett létesíthető volna, az iránt peritig sem kételkedünk. Ugy véljük, hogy az ügyet, — kath. autonomia nem láttában, első sorban mégis csak a legkövetlenebből érdekelt feleknek, magának a parochusnak kellene kezébe venni. Hány plebánus vitt már végbe burgó felépítéssel nagyobb dolgokat is, például új templom építését stb. a mi patronusunk pedig Ió. *Hottovinszky* Károly eszperes ur, ismert király tulajdonairól fogva, bizonyára nagyon is képes arra, hogy nemcsak megkísérlelje, de meg is valósítsa a paplak díszes felépítésének tervét. Hogy a hívek e tekintetben lelkesedést burgó támogatni készek, az iránt sem lehet kétség. E pedig általán elvülhellen emléket szerzene magának, s nagy példát előgáltatna utódainak.

Szécsényi adótárnok. Az újonnan rendszeresített szécsényi m. kir. adóhivatalhoz adótárnokul Horváth Emil, a b-gyarmati adóhivatal derék ellenőre van első helyen ajánlva a pénzügyigazgatóság által s mint, értesülünk, neki van legtöbb kitálatása a kinevezéshez.

Kegyes alapítványok. Megemlékeztünk arról, hogy Streisinger Albert (nehai Streisinger Lipót fia) a maga nevében a B-Gyarmaton felállítandó gimnasiunra 1000 ftt adományt helyezett kiállításba, mely általa 1900-ik évben lesz kifizetendő. Most Streisinger Lipót örökösei, névszerint örv. Streisinger Lipótné, örv. Rónai Zsigmondné, Kanitz Ödöné és Streisinger Albert, „Streisinger Lipót és neje Weisz Rozália” nevet viselő következő alapítványokat létesítettek és pedig: 25000 koronás alapítványt a b-gyarmati polg isk. részére, de oly kikötés mellett, hogy az alapítványt a B-Gyarmaton tervezett gimnasiunm felállításakor azonnal átszállt erre. Az alapítványösszeg gyümölcsösztetelenő, az évi kamatokat két egyenlő részre osztva egy irraelita és egy keresztény *szegény, szorgalmas, jó előnevetelő, példás erkölcsű tanuló* kapja ösztöndíjjá. Az érdemesnek talált tanuló, az ösztöndíjat élvezt mindaddig, amíg tanulmányait B-Gyarmaton folytatja, feltéve, hogy erre érdemtelenné nem válik. 20000 koronás alapítványt tésztetett „a b-gyarmati szegények javára, melynek kamatait Streisinger Lipót halálának évforduló napján fognak szétosztani. 1000 kor. alapítványt tesznek a gyarmati ir. négyzet részére, úgy hogy az összeg évi kamatait az egyet választmányra az alapszabályok értelmében jótékony cselekedő fordítsa és végül: 400 koronás alapítványt a b-gyarmati irraelita hitközségi iskola javára. Ez összeg évi kamatait a nevezett elemi iskola egy jeles előnevetelő, jó viseletű *szegény sorú* fiatalúja kapja. — Halála elismerésé illi meg a derék családtagokat ezen nemeselelt alapítványokért.

Az iskolai vizsgálatok napjai. B-Gyarmaton a tanuló ifjuság vizsgálatát a múlt hét napjaiban folytak le legnagyobb részt. Leviszágáltak a polgári leányiskola, az állami elemi iskola, a róm. katolikus és ág. evangélikus iskolák — a szülők és tanügybarátok meg lehetős részvételével. E héten a polgári fiú-osztályokban, a Paulai Szent Vinczéről nevezett zárdában és az ir. iskolában lesznek a vizsgálatok, melyekről, részletesebb száajentéseket legközelebb fogunk tenni.

Sértésvers. Lőcs és Kiskürtös községek területére nézve a sértés-orbáncz járványos fellépte meg lett állapítva. B-Gyarmaton is naponkint négy-öt sértés hull el.

Vásár-áthelyezés. A keresk. m. kir. minster megengedte, hogy Szécsényben a f. évi július hó 15-16-ra eső országos vásár az érben kivételesen júl. hó 22-23-án, a f. évi nov. 25-26-ra eső pedig szintén kivételesen nov. 18-19-én tartassék meg.

Alapköltetel. A miksi-i r. kath. templom alapkövét dr. Valichora János, losonzi eszperes-plebánus e hó 9-én szentelte be.

A balassa-gyarmati ügyvédi kamara közlése, hogy Gelléri Károly, korponai lakos kamarai tagot f. évi jun. hó 2-án történt elhalálozása folytán az ügyvédek lajstromából kitörölle s iratára gondnokul Lehoczky Gusztáv, korponai ügyvédet rendelte ki.

Gyászrovat.

Thomka János, nyug. m. kir. pósta- és táviró-írást Gácsos élete 36-ik évében elhalt.

Veszeloyszky Gizella, öz. Veszeloyszky Jánosné 19 éves hajadon leánya B-Gyarmaton hosszú szenvedés után e hó 16-án jobblétre szenderült s 18-án nagy részvét mellett temetteték el.

Matyasovszky Béla, nyug. törvényszéki írnok, s 48-as honvéd, június hó 19-én 70 éves korában elhunyt, temetése 21-én d. u. 4 órakor ment végbe. Matyasovszky Béla a szabad-ágházhoz Lenkey huszar-századának egyik hős örmestere volt; ki a Gácsoszágból való hazérkezés után, a hazánk délvidekén dúló harcok mindegyikében részt vett s vitézségét nem az ellenség vasa, — hanem egy ágyugolyó benitotta meg, melynek nyomait az egyik láb-szárnán élete fogytáig viselte. A hetven éves aggot özvegye, leánya, unokái, dedunokái gyászolják.

A közönség köréből.*

Egy védszent lamentexidúra és kifakadásra.**

Az „I. H.” védszentje, a legmájából kijött Fagyos Szentnek a védnöksége alatt álló hírlapnak legutóbb meg-

jelent 23. számában elzokogott siralmait és kifakadásait válasz nélkül nem hagyhatom.

U tehát csak az én szellemi puskaporomat akarja bemutatni! (De nem tréfál?) Velem — ugymond — a küldetésre kiállni nem hajlandó. No én még kevésbé ő vele.

Azt is felpanasztolja, hogy én doronggal mentem neki. (Oh, oh?) Azt a dorongot talán csak az ő tulvígai szemléti? Különbön megjegyzi, hogy azzal a doronggal — a bukkó vitézek sorsa szerint — csak én magamat ütöttem főbe. Valóban nem értem, de ha így volna: mit fáj az akkor ő neki?

A többi közt azt is rám forja, hogy irodalommajmóló vagyok. No, ha ez nem satira, akkor semmi sem. De hát legyen nekem igaza s legyen szerinte én, nem pedig ő irodalommajmóló: megis azt az én „szellemi puskaporomat” különb helyeken tudom elűztetni, mint ő és a mi fő, nem vagyok képtelen különösen olyan, a hírlapirodalomból csak hőbortot azó, egyszerű bohókés és komédiások által szerkesztett lapba írni, a kiket — ha az az általa ezíttál Darwin ur még ma is élne — okvetlenül és méltán tanulmány-tárgyul választana.

Azt az „I. H.”-ot pedig bizony csak joggal elneveztem „hírlapnak emezett újság-fele nyomdai terméknek.” Nem is más. Hiszen ezt mindkettőnkül illekeesebb kritikusk is elmondhatta róla — még pedig általában. Egy helyi érdeklő lapnak az értéke és szívnálvala ugyanis nem az egyes, szórányosan megjelenő jók cikkekről, hanem a rendes, állandó, aktuális közleményekről itelendő meg. Már pedig, hogy az „I. H.”-nak e tekintetben szerkesztése minden kritikan alóli, azt az „I. H.” védszentje kivól, másnak bizonyítani és indokolni — szintén fölösleges. Nem tehát az a bizonyos „gyenge” jelző alkalmaszandó erre a lapra, mint például más viléki újságra, hanem joggal, bátran elmondhatni róla, hogy ahhoz fogható magyar szurnalistika sem eddig nem produkált. sem aután nem fog: annyira unicum, annyira silány.

Az „I. H.” védszentje nagyon beteges fantáziája lehet, ha azt hiszi, hogy én dühötök bika módjára neki rontok mindenkire és mindenkinek. Annal sokkal szelidebb vagyok én. Még csak semmi közöm sincs ahhoz, a ki az „I. H.”-ba ír. Azt, hogy Pajor István a magyar irodalomnak érdemes, szánottve tagja, hogy Benedek János tehetséges poéta, hogy Pongrácz Lajos, Zöllner Béla is megállják helyüket az irodalom terén: nekülé is tudom. Ha ok az „I. H.”-ba írnak, az az ő dolguk; de mindenik aligha tudja, kik szerkesztik az „I. H.”-ot. A mi többi felsorolt munkatársakat illeti, már igazán tisztelet és becsület mindenkinek a maguk pályáján szerzett érdemeiknek, de engedtesék meg nekem, hogy én megis csak másokat tekinthessek hivatott írónak.

Egy szenthez semmiképen nem illő, hogy hírlapi polémában, — még ha közleménye az „I. H.”-ba is van szárvá — ok nélkül oly szavakat, mint például: „gyalázkodás, piszkolódás” használjon. Meg aztán arról az utról, a melyen soha sem voltam, le sem térhetek. Jó lesz tehát, ha nekem adott tanácsot önmagának tartja meg.

Az „I. H.” védszentje — ugymond — nem mindig ért engem, írjak tehát neki máskor állítólagos anyanyelvemen. De hát mihaszna írunk, hisz azt még kevésbé érti, mint a magyar nyelvet?

Arról is legyen meggyőződve, hogy azok az élelapok az „I. H.” buján tenyésző bolondgombáit bizony csak azért nem közlik, mert a lap és szerkesztők jelenléteken volta miatt — szerintük — azokkal foglalkozni annyira sem érdemes. Pedig higgye el, hogy éppen az általa felsorolt poéták egyikének egy teljes versszakát sorozták a legvadabb bolond gombák közé. Mindezeket neki szükség esetén magánleléllel is behozonyíthatnám.

Az „I. H.” védszentje imé még maga a szerkesztője is szóba rántja. En ugyanis nem mondtam mást, csak azt, hogy meg akart volna buktatni fő-és alispánokat az „I. H.” útján. Pedig hogy az így van, bebizonyított. Tudnak arról kivülem még többen is. Az ő „szerkesztője”, a kinekéhez érkezé keziratokat, mielőtt azokat saját alá adná, rendszerint nyilvánosan felolvastni szokta, annak idején felolvasta többek előtt azt a kérésatot is, mely azokról a megyei főbb tisztviselőkről szólt. E kérésat tehát az „I. H.”-nak volt szárvá, de a szerkesztő ur nem érezte magát annyira függetlennek, hogy azt a lapban közölni merje volna: így aztán az „Estergomi Közl.”-ben jelent meg. No, hogy aztán ott az a cikks a magasztalás és dicséret mily hangján szólt a volt és jelenlegi főispánról: (ezt a „honti strájk” vezérének titulátulá) arról is az olvasó közönség tehet tanúgód. Hát ugye bár, hogy még igen korai volt Aranyból azt a bizonyos verssort rám ezíttálni?

Imé én részemről ezzel végleg befejezem a polémiát. És kérem az „I. H.” védszentjét is, ne kényszerítsen többé reá. Hiszen az „I. H.” ugye igazán egy olyan ügy, a mellyel foglalkozni, egy komolyly, józan gondolkodású embernek nemcsak nem érdemes, de nem is mellő.

F-i.

Nyilttér.

(E rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Nyilatkozat.

Alulírott a köztem és Zubovics Fedor úr között fennforgott becsületbeli ügyből kitolyólag, — jöllehet mindez ideig nem óhajtottam a nyilvánosság terére lépni, most, midőn egy szavahibető úri embertől azt hallottam, hogy Hanzely Márton ur — Zubovics Fedor úrnak ezen ügyben volt megbízottja — többek előtt határozottan azt állította, hogy a segédekkel folytatott tárgyalás alkalmával az elégtételadás illetégtel szó sem volt Zubovics Fedor úrnak mint tartalékos huszár-századosnak újabb tettelegestéséről (aktívaltasáról), hanem csupán katonai szolgálata való bevonulását; kénszerítve érzem magamat arra, hogy saját reputatióm érdekében a nyilvánosság elő-

hozzam a Hanzely Márton ur, mint segéd által is aláírt s megbízottaim részéről nekem igazolási okmány gyauánt kiállított jegyzőkönyvet.

Balassa-Gyarmat, 1895. évi június hó 22.

Beke Béla.

Jegyzőkönyv. Felvevettl Vácson, 1895. évi május hó 28-án. Targya Zubovics Fedor százados és Beke Béla szolgabíró urak közt fennforgó becsületbeli ügynek elintézése. Jelen voltak: Hanzely Márton és Rudnyánszky László mint Zubovics Fedor megbízottjai, másrésztl Simonyi Dénés és gróf Forgách Antal mint Beke Béla megbízottjai. A kölcsönösen meghatározott helyen és időben, fentnevezettek segédekj megjelenén. Beke Béla segédekj felmutatták a Zubovics Fedor által felukkhöz folyó hó 18-án Vácson Migazsi-kastélyban kelt és Retságon 20-án feladott levelet, melynek tartalma által felük sértve érezvén magát, ezért lovagias elégtételt követeltek; és pedig vagy azonnal fegyveres elégtételt, vagy „alájra százados ur következő nyilatkozatol: „Ezzel kijelentem, hogy a május 18-iki levelemben irt kifejezéseket sajnalom, azokat felvehült állapotomban tehettem és ezennel visszavonom”, azonkivül megjelenik és előttünk a felek kezét nyujtanak. Zubovics Fedor fent nevezett segédekj a kért fegyveres elégtételt megadástl felajánlják, de felük határozott kijelentése folytán a kért nyilatkozatol meg nem adhatják, kéri azonban felük nevében és megbízásából, hogy az esetleges fegyveres elégtétel felük tenyleges katonai szolgálata való bevonulásátl elhalasztassák. Erre Beke Béla segédekj előadják, hogy ok addig, míg a százados ur újabban tettelegestl lesz, az elégtételadásra nem varhatnak, követelik az azonnali elégtételt. „Mintán felük párbaj vélsége épp oly beszámítás alá esik, mint a százados, aktívaltatta volna magát a sértés előtt, ha sértett: mint szolgálaton kívüli katoná, ily viszonyban adjon elégtételt”. Zubovics Fedor ezen halasztás megadástlhoz ragaszkodván, ennek eldöntését a Vácson állomásról honvédtisztikar véleményétl tette függővé, segédekj által tett oly kijelentéssel, hogy ha a megkérdézett tisztikar a halasztás meg nem adását a fegyveres elégtétel akadályul nem tekinti, úgy hajlandó azt azonnal megadni, mely proposítioit Beke Béla segédekj visszautasították. Ezen kijelentésre Zubovics Fedor segédekj készek voltak a fegyveres elégtétel azonnali szolgálatására, azonban ismét azon kérséssel járultak ellenfel segédekjhez Zubovics megbízásából és felkérésére, hogy ha már a különös tekintetekből kívánt elhalasztást meg nem adták, határozassék el az, hogy a párbaj megtörténte után a felek birtokában lévő és a kölcsönösen váltott levelezések megsemmisíttessenek, ugyanazon indokból, mi miatt az elhalasztás kértetl. A midőn ezen proposítioit Beke Béla segédekj visszautasították, a két fél segédekj a fegyveres elégtétel módjainak meghatározásához fogtak. Ennek folyamán a Beke Béla segédekj azon indokból, mert felük a sértett fel, s mert a sértés súlyosabb (beschimpfung) a pistolytó kivanták fegyverül használni és pedig kétszeri golyóváltás, harmincz lépés távolság, öt-öt lépés avancsál. Zubovics Fedor segédekj tekintettel arra, hogy a sértés nem volt tetleges, a fegyver nemét a fennforgó esetben szükségtelen súlyosnak jelentvén ki, a kardot proposálták, és minthogy Beke Béla segédekj, a pistolytólhoz ragaszkodtak, a segédek közt a fegyvernemre nézve megegyezés nem jöhetett létre, Zubovics Fedor segédekj ezen kérsé eldöntésére és a fegyvernem meghatározására egy indifferens bíróság választástl proposálták, mi visszautasították. Ekkor Beke Béla segédekj kijelentették, hogy felük pár év előtt jobb karjában vállfesszámot szenvedett, a kardot nem forgathatja, — mely körülményt — Beke Béla segédekj azon kijelentésére, „hogy felük tényleg fesszámot szenvedett és ezért kardot nem forgathat, becsületszavát adta”. Zubovics segédekj, a kardpárbaj mellőzésébe beleegyeztek s felük nevében, a pistolylyal való elégtételadásra is hajlandóknak nyilatkoztak, azonban most már felük által kívánt azon határozott kijelentéssel, miszerint tekintve a fegyveres elégtétel súlyos voltát, az első ízben kért halasztás megadását. Miután ezt is Beke Béla segédekj határozottan megtagadták, ezen körülményt Zubovics Fedor segédekj felükkel közölték, közlés után Zubovics Fedor kijelentésére, annak alulírt segédekj ezen ügyet, ellenfel segédekj előtt úgy felük, mint maguk részéről befejezettnek nyilvánították. Ezekután Beke Béla segédekj kijelentik, hogy miután Zubovics százados elégtételt pistolyt útján csak újabb tettelegestés után hajlandó adni, jelenleg nem, az ügyet felük részéről is befejezettnek tekintik. Kelt mint fent. Simonyi Dénés s. k., Gróf Forgách Antal s. k., mint Beke Béla segédekj. Hanzely Márton s. k., Rudnyánszky László s. k., mint Zubovics segédekj. 153.

Szerkesztői fizenet.

Thaisz Lajos tanár úrnak Losoncz Losonczai tudósítónkat azzal vadolja, hogy helytelenül kritizált az ön megjegyzését. Köszönnél elismerjük tanügyi kritikájának jogosultságát, de kiemeljük, hogy tudósítónk csak budítani a nem szereti akart, pedig a budítás az ügynek soha sem árt, ellenben az éles kritika néha a legjobb igyekezetet is előli. Arról pedig biztos lehet, hogy a tudósító harababz dolgában teljesen kifogástalan. Sziveskedjék három ívre terjedő czafolatát rövid helyreigazításra redukálni, s akkor közlésének szivesen nyitunk tért.

Placzi gabonáarak

1895. június 18.

Buza	6-20	6-60	Kukoricza	7-20	8. —
Rozs	5-60	5-90	Burgonya	3-20	—
Arpa	6. —	6-80	Bab	6. —	7. —
Zab	6. —	6-80	Lencse	5. —	8. —

Felöl szerkesztő: Vannay Ignác.

* E rovatban foglaltakért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.
** E eseményt egy a múlt számban közölhető nem volt, mert előkére érkezett. Tudósítónk a lap későbbi részét ilyázt: 25 venni nem óhajtott, kivánására e helyen közöljük. Szerk.

BIKSZÁDER

alkalisch-muriatisches
SAUERWASSER

BRCS 2. EL 1888

BIKSZÁDI

égyéves konyhasós
SAVANYUVÍZ

BRCS 1873 WIEN

Borral s gyümölcszörpökkel vegyltve kellemes
íditó italt szolgáltat.

BIKSZÁD GYÓGYFÜRDŐ.

Szatmármegye keleti szélén, szelektől magas hegyek által védett erdei fensíkon fekszik; Szinér-Váralja állomástól (szatmár-nagybányai vasút) 2, Técső állomástól (magyar-északkeleti vasút) 4 óra járányira.

Égyéves konyhasós vize kitűnő hatásának a következő körmekekkel bizonyult be: idült tüdőhurut, tüdőbégesség és a kezdődő gümőkórna idült gyomorhurutnál anapenkénti hányingert, fejfájásokat, fejszedéseket szünteti, az egész vérkeringést jótékonyan emeli s így az emésztést és a jó étvágyat teljesen helyre hozza. Az epeelválasztást a májban siettet, az epeelválasztó utakat jó karban tartja; ugyancsak oldó hatásánál fogva az egész bélcsatornát tisztán tartja. Ez oknál fogva kitűnő az aranyér, sárgaság, máj- és lép-daganat ellen.

Bikszádi gyógyforrások

ásványvizeinek kútelősege.

Ajánlja e vidéken még nem ismert, az alföldön már legnagyobb kelendőségnek örvendő, az ásványvizek között legkellemesebb ízű s kitűnő gyógyhatású savanyú vizet.

Főraktárak:

B-Gyarmaton: Vilim Gyula, Szécsényben:
Popovics János, Losoncban: Bulfi János,
Füleken: Büchler Pál, S-Tarjánban: Mandl
Gábor uraknál.

15-8.

CURORT BIKSZÁD

an der östlichen Grenze des Szatmárer Comitates, auf einer waldigen, vor Winden durch hohe Gebirge geschützten Hochebene gelegen; von Szinér-Váralja (Szatmár-Nagybányaer Bahn) 2, von Técső (Ung Nordostbahn) 4 Stunden entfernt.

Die alkalisch-muriatische Heilquelle Bikszád ist von ausgezeichneter Wirkung bei: chronischen Lungencatarrh, Emphysem und beginnender Tuberculose. Das Wasser stillt bei chron. Magenatarrh den häufigen Brechreiz, Kopfschmerz und Schwindel, ist von wohlthätigem Einfluss auf die allgemeine Blutcirculation und fördert somit den Appetit und die Verdauung, und trägt in Folge seiner lösenden Wirkung zur Reinhaltung der Gallenwege und des gesamten Verdauungskanales bei. Daher unübertrefflich bei Heuschnupfen (goldene Ader), Gelbsucht, sowie bei Leber- und Milzanschwellung.

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, adakézeteknél és álomlázban ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégőség, házi lehelés, teltség, savany, teltség, hasmenés, gyomorfájás, teltség, nyálkafürészés, sárgaság, undor és hányás, gyomorférfés széklet.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfűszárlás, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomorteljesítési ételkelet és italokkal, gillisták, májbajok és hámorholdaknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, s mit vár meg szá bizonyítványt tanult. Egy kis órára használati utalással együtt 40 kr., nagy órára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a tenzítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomor-cseppek** valódiak kaphatók. B-Gyarmaton. Cserevnyák Gy és Kánizs Ö. gyógytárában. Ipolyságon: Berkó István gyógyszerésznél.

Körjegyző urak és községi előljáróságok figyelmébe.

A részvénytársaság kiadásában megjelenő összes hivatalos és magánnyomatványok, nemkülönben a most elkészült

mezőrendőri nyomtatványok
DARVAI ÁRMEN

könyv- és papírkészítésben rendelendők meg, ahol a társaság nyomtatványraktárát tartja. Pontos és gyors expedíciót nevezett cég jó hírneve kezkesedik.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első cs. és kir. kizár. szabadalm.

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Wien, III. Hauptstrasse 120. szám, saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalnak, cs. és kir. katonai raktárak, vasút-, ipar-, bánya- és hámtársulatok, építkezési vállalatok, VÁLLALKOZÓK és ÉPÍTŐMESTEREK, valamint gyártólajdonosok szállítója. — Ezen homlokzatfestékek, melyek mészen oldhatók, száraz, porított állapotban 40 különféle színminőségben különként 16 krtól feljebb szállítottnak és a festékszínnek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz — Mintalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.

106. 20-7.

Elismert legjobb szerkezetű

ACZÉLLEMEZ
HENGEREKET,

1., 2., 3. és 4. vasú hántó ekéket.

különféle láncboronákat,

„Austria” sorvető gépeket,

Blunt-féle onslago
zöldtakarmány sajtókat,gyümölcs- és főzelékaszaló készülékeket,
bor- és gyümölcs-sajtókat,

szőlő szőlőket és bogymorzsolókat,

önműködő „SYPHONIA” növény- és szőlő-

vessző permetezőket

a legjobb minőségben gyártanak és szállítanak

MAYFARTH PH. és TÁRSA

132.

csász. és kir. kiz. szabad.

10-5

gazdasági gépgyárak, vasöntő és gőzhámor

Bécs, II. Taborstrasse Nr. 76.

600 munkás.

Alapított 1872.

Függőzet: 1872 mint 370 arany, a post brónza

árammal és első „Lakos”

Arjegyzékek és számos elismerő levelek bérmentve küldetnek — Képviselek és vizsontársítók felvételnek

1-6 lófogatu

JÁRGANYOKAT,

Legújabb
gabnarostákat, triórőket és kukorica-

morzsolókat,

sajtókat,

kézi erőre, szállító készülékekkel vagy a nélkül

széna és szalma

Rétay és Benedek

előbb KRISZTA és Társa

Egyházi felszerelésnek maeruhák, és szőlők gyára.

Budapest, IV., Lipót-utca 21. sz.

Külföldre
csász. kizárólag
1891.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Külföldre
csász. kizárólag
1895.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

Budapest.

131—1895. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX-ik törvénycikk 102-ik §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balassa-gyarmati királyi törvényszék 1894-ik évi 4695-ik számú végzése következtében Tersztánszky István ügyvéd által képviselt Deutch Sándor javára Toth Viktoria és Tóth Jenő ellen 150 forint s járulékaival egyéjéig fogvaolvasított kielégítési végrehajtás útján le- és felúlfoglalt és 791 forintra becsült női kelengyék, 17 kila lecsa, 25 kila rozs, két riska ökréből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szécsényi királyi járásbírósnak 727—1895-ik számú végzése folytán 150 forint tőkekövetelés, ennek az 1894-ik évi július hó 3-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 66 forint 41 krajczárban bíróság már megállapított költség erejéig Lőcs községében alperes lakásán leendő eszközölésére 1895-ik évi június hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája határidőből kitézetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy érintett ingóságok az 1881-ik évi LX-ik törvénycikk 107. és 108-ik §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Szécsényben, 1895-ik évi június hó 6-ik napján.

Donánszky Béla,
kir. jbr. végrehajtó

146 1—1

Clayton & Shuttleworth
Műszaki gépek gyártása Budapest Váci-körút 63. sz.

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2½, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-csőplőgép, tisztító-rosták, komolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyrtók.

"COLUMBIA" legújabb sorvatógépek, szénakészítők, repülőgépek, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok.

Egyetemes acél-ekék 2 és 3 vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árajegyzék kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.

"Ne vásároljunk" kovácsnál szénát!"
mondja egy régi közmondás.
Ugyanezen találó közmondást vonatkoztatnám és pedig jövesen az én telepemre is, amennyiben csakis egy oly nagyvásárba, készpénzzel fizetett óriási ármenyiséggel felszerelt raktár képes üzletfeleinket azt az elnyit nyújtani, hogy vásárlásainál mindenkor jó eredményeket érjenek el.

Gyönyörű minták magánvásárlóknak legyen és bérmentve, Gazdagtartalmú mintakönyvek, melynek még eddig nem léteztek szabók részre bérmentetlennél.

Szövetek öltönyökhöz.

Peruvia és Dooking a magas klíra számára. Előírás szerinti szövetek a cs. és kir. hivatalnokok egyenruhájához, valamint hadastanyók, tüzölők, tornászok, beröllozetek részére; kelmék teke- és játékszertelokra, kocsi bevonására.

A legnagyobb raktár stájer, karintiai, tirol stb. lodnekből és is női használatra eredeti gyári árakon és oly nagy választékkal, melyen 200 versenyző sem képes rendelkezni.

A legnagyobb választék csakis finom és tartós női kendőkben a legdivatosabb színekben. Mosó szövetek, utazó pléde 4—14 szabó-kellékek (mint ujblélek, gomfirtig továbbá bok, tük, czernák, stb.)

Műtanyos árú, becsületes, tartós, tiszta gyságy kelmé- arukat és nem olcsó rongyokat, melyek a szabók keresetét csontlikják, ajánl:

Stikarofsky János,

65. BRÜNN (oszt. Mannchester). 20—13

Legnagyobb gyári raktár kelmékben ½ millió ft értékben. Székküldés csakis utánvétellel.

OVÁS! Ugyanok és hávalók rendesen "Stikarofsky Árúja" címkevel ellátott szöveteket, kelméket hoznak nagy mennyiségben áruhá. Ezen visszafelel szemben kijelentem a t. vásárlóknak, hogy én az előbb említettnek ár-imat semminemű föltételek mellett el nem adom.

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár- részvénytársaság BUDAPESTEN.

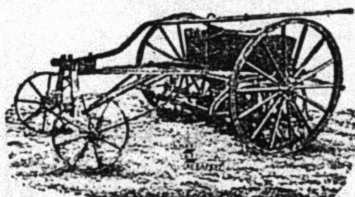
Gőz- és járgány cséplőkészletek, számos első díjjal kitüntetett Schlick-féle szab. 2 és 3 vasú ekék, mélyítő és egyetemes aczélekék.

Eredeti Schlick és Vidats-féle egyvasú ekék, talajmívelő eszközök, valamint Schlick-féle szab.

HALADÁS sorbavető-gépek.

Takarmánykészítő gépek, daráló, őrlő-malmok és mindenféle gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköti és marokrákó arató-gépek és fűkaszálo-gépek, szállítható mezt vasútkar stb. — Előnyös fizetési feltételek. Legutányosabb árak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

GYÁR ÉS IRODAK
VI. ker. külső váci út 29—35.
VÁROSI IRODA ÉS RAKTÁR
Podmaniczky-utca 14.

198.—1895. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törvénycikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírósnak 1894. évi 2454. számú végzése következtében Levatic Gusztáv ügyvéd által képviselt Záhorszky Gyuláné javára Végő József ellen 225 ft s járuléka erejéig fogvaolvasított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 330 forintra becsült 3 db. tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

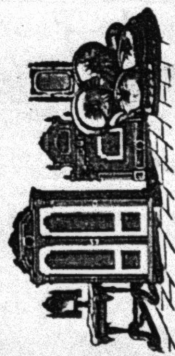
Mely árverésnek szécsényi kir. járásbírósnak 1325—1895. számú végzése folytán 225 forint tőkekövetelés, ennek 1893. évi július hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 45 ft 89 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pusztaterecsen alperes lakásán leendő eszközölésére 1895. évi június hó 26. napjának délelőtti 10 órája határidőből kitézetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Szécsényben, 1895. évi június hó 7. napján.

145 1—1

Donánszky Béla,
kir. jbr. bírósági végrehajtó.

Bevásárlás részletfizetésre is eszközölhető.

SCHÖNFELD MIKSA,
kártya, azt. és esztendőlyos bitorraktára B-Gyarmat,
a KÖSSUTH-utczában.

Ajánlja dúsán felszerelt, jótanyos árú rak-
tarát szilárd anyagból készített, modern izlésű,
különböztet fa- és kárpitos bútorokban úgy egyen-
ként, mint szalonok, szobák, vendéglők és egyé-
béliiségek teljes berendezésére nézve. Dús választé-
k olajnyomatú és ívengre festett, kitűnő kivitelű,
teljesítés fali, táj- és egyéb ábrázoló képekben,
fa- és aranyozott keretű tükörökben.
Gyermekjátékok, nekülönben mindenféle
és méretű kárpitosok nagyválasztékú raktára.
Vidék megrendelések pontosan és lehelőg gyor-
san teljesíttetik.
Egy jó házba való fő asztalos tanocru azonnal felvétetik.
52—5

Bevásárlás részletfizetésre is eszközölhető.

Valódi Machleid-féle arczenőcs

Kitűnő hatása szer a bőr mindenféle tisztatlanságának elűzésére. A bőrt fehéríti és bársny tisztává teszi. Egy tégely 50 kr.

Dr. Hebra-féle bőrszépítő szappan. Gondos készítése, kellemes szaga és olcsósága miatt ma már minden ház mosdó asztalán megtaláljuk. Egy db szappan ára 35 kr.

Velontin-hűlőgyörgy, fehér, rózsaszínű és arémo, jól tapad, nem tűnik fel, vegytiszta és ártalmatlan! Az arezot szárazan tartja, a naptól és szélől megvédi. Ára 50 kr.

Kapható Kanitz Ödön „Magyar Koronához” címzett gyógyszerüzletében Balassa-Gyarmaton.

130 3—1

1240—1895. kb. szám.

Pályázati hirdetmény.

A nagy-bárcányi önálló anyakönyvi állomásra évi 400 ft fizetés és 100 frányi lakbérilletményen pályázat hirdetettik. Felhívottnak az arra pályázni kívánók, hogy az 1894. évi XXXIII. t. cz. 8. §-ában meghatározott minősítéüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket ehhez a közigazgatási bizottsághoz f. évi július hó 24-ik napjáig adják be.

Kelt B-Gyarmaton, 1895. június 14.
Nógrádvármegye köz. bizottság.

Gróf Degenfeld Lajos,

főispán.

147 2—1

1042—1895. eln. sz.

Pályázati hirdetmény.

A balassa-gyarmati kir. törvényszék s a területén levő kir. jbróságok, valamint a b-gyarmati kir. ügy-ség részére 1896-ban szükségesnek 750 csomag fagygyan gyortya szállításának biztosítása céljából 1895. július 22-ik napjának d.-e. 13 órákor, a kir. törvényszék elnök hivatalos helyiségében nyilvános versenyajánlati tárgyalás fog tartatni.

A szállítandó gyortya fele része 1895. december 20-ig, a másik fele részre pedig 1895. szeptember 20-ig lesz átadandó.

A részletek feltételek a hirdetményt kibocsátó törvén- szeki elnök irodájában megtekinthetők, a hol a 30 ft bantpénzzel felszerelt zárt írásbeli ajánlatok is, a versenytárgyalás napjáig benyújthatók.

B-Gyarmat, 1895. június 17.

Ujhelyi Boldizsár,
törvényszéki elnökhelyettes